

Sygn. akt I C 1243/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: st. sekr. sąd. Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2018 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

o zapłatę 4.998,55 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) Bank S.A. z siedzibą we W. na rzecz powódki M. M. kwotę 4.998,55 zł (cztery tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych 55/100) z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.733,57 zł od dnia 9 kwietnia 2015 r. i od kwoty 3.264,98 zł od dnia 11 czerwca 2015 r.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 100 zł tytułem kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

Powódka M. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego S. C. Banku S.A. z siedzibą we W. kwoty 4 998,55 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1 733,57 zł od dnia 9 kwietnia 2015 r. i od kwoty 3 264,98 zł od dnia 11 czerwca 2015 r. i o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu..

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że zawarła z pozwanym bankiem dwie umowy kredytu konsolidacyjnego w dniu 19 lutego 2015 r. na kwotę 13 711,47 zł i z dnia 18 marca 2015 r. na kwotę 22 926,30 zł. Powódka podniosła, że pierwszy kredyt spłaciła 18 marca 2015 r., zaś drugi 12 maja 2015 r. Powódka wskazała, że pozwany dokonał zwrotu składki ubezpieczeniowej proporcjonalnie do trwania umowy, jednak nie dokonał zwrotu odnośnie pierwszego kredytu kwoty 1 311,19 zł prowizji i dodatkowego ubezpieczenia oraz 422,38 zł nadpłaconej kwoty kredytu, a w przypadku drugiego kredytu kwoty 2 544,60 zł prowizji i dodatkowego ubezpieczenia oraz nadpłaconej kwoty kredytu 834,68 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana S. C. Bank wniosła o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów procesu ponosząc, że powódka żąda zwrotu części prowizji w kwocie 4 999 zł wraz z odsetkami, co pozwana zakwestionowała zarówno co do zasady, jak i wysokości. Zdaniem strony pozwanej istota sporu nie dotyczy okoliczności faktycznych, a jedynie sprowadza się do wykładni art.49 ustawy o kredycie konsumenckim. Pozwany bank zaprzeczył, by w przypadku spłaty całości kredytu przed terminem określonym w umowie koszt kredytu ulegał obniżeniu również o koszt prowizji, bowiem ta choć stanowi element całkowitego kosztu kredytu, nie podlega redukcji w przypadku wcześniejszej spłaty, gdyż nie dotyczy okresu po jego uruchomieniu. Strona pozwana podniosła, że prowizja za udzielenie kredytu stanowi wynagrodzenie banku za czynności w całości zrealizowane wraz z chwilą uruchomienia

kredytu, a jej wysokość nie jest uzależniona od okresu obowiązywania umowy. Strona pozwana powołała się także na stanowisko (...) Banków (...), K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lutego 2015 r. pomiędzy stroną pozwaną (...) Bank S.A. z siedzibą we W. i powódką M. M. została zawarta umowa kredytu konsolidacyjnego nr (...) na kwotę 13 711,47 zł, w tym na środki na dofinansowanie opłaty z tytułu dodatkowej usługi ubezpieczenia 460,71 zł, na środki na sfinansowanie prowizji banku za udzielenie kredytu 1 232,66 zł oraz na środki przeznaczone na sfinansowanie opłaty za wybrany przez kredytobiorcę sposób przekazania środków przeznaczonych na cele konsumpcyjne 8,10 zł. Całkowity koszt kredytu wyniósł 3 018,47 zł. Kredyt został udzielony powódce na 24 miesiące, a ostateczny termin spłaty oznaczono na 19 lutego 2017 r.

Dowód: umowa o kredyt konsolidacyjny nr (...) - k.12 - 13

W dniu 18 marca 2015 r. powódka i strona pozwana zawarły drugą umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...) na kwotę 22 926,30 zł, w tym na środki przeznaczone na sfinansowanie opłaty z tytułu dodatkowej usługi ubezpieczenia 1 925,81 zł, na środki przeznaczone na sfinansowanie prowizji banku za udzielenie kredytu 2 290,34 zł oraz środki przeznaczone na sfinansowanie wybranego przez kredytobiorcę sposobu przekazania środków przeznaczonych na cele konsumpcyjne 8,10 zł. Całkowity koszt kredytu wyniósł 8 608,43 zł. Kredyt został udzielony powódce na 60 miesięcy. Ostateczny termin spłaty upływał 20 marca 2020 r.

Dowód: umowa o kredyt konsolidacyjny nr (...) - k.10 - 11

Powódka dokonała spłat obu kredytów w terminach wcześniejszych niż określonych w umowach. Kredyt udzielony powódce w dniu 19 lutego 2015 r. został spłacony 18 marca 2015 r., natomiast udzielony w dniu 18 marca 2015 r. został w całości spłacony 12 maja 2015 r.

Okoliczności bezsporne

Powódka pismem z dnia 18 lipca 2017 r. złożyła reklamację dotyczącą kredytu konsolidacyjnego nr (...) z dnia 18 marca 2015 r. w przedmiocie rozliczenia kredytu w związku z jego wcześniejszą spłatą. Z tego względu powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 3 524,04 zł.

Dowód: reklamacja z dnia 18.07.2017 r. – k.8

W dniu 23 lipca 2017 r. powódka złożyła reklamację dotyczącą umowy kredytu konsolidacyjnego nr (...) z dnia 19 lutego 2015 r. wnosząc o jego rozliczenie w związku z wcześniejszą spłatą w zakresie prowizji od udzielonego kredytu i innych kosztów i opłat z tytułu wcześniejszej spłaty.

Dowód: reklamacja z dnia 23.07.2017 r. – k.9

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny, ani co do umów kredytu łączących strony, jak i wcześniejszej spłaty kredytów przez powódkę. Strona pozwana nie kwestionowała też wysokości należności dochodzonej pozwem, nie wskazywała, by powódka popełniła błędy rachunkowe w wyliczeniu żądania.

Spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestii dotyczącej zwrotu proporcjonalnej części całkowitego kosztu kredytu obniżonemu o koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, w tym prowizji. Zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz.993 ze zm.) w przypadku spłaty całości kredytu przed terminem określonym w umowie, całkowity koszt kredytu ulega

obniżeniu o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, chociażby konsument poniósł je przed tą spłatą.

Strona pozwana w istocie w ogóle nie odniosła się do żądania zwrotu kosztów dodatkowego ubezpieczenia oraz nadpłaconych kwot kredytów, co należy uznać za przyznanie tych faktów, co wynika z przepisu art.230 k.p.c. stanowiącego, że gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Strona pozwana w odpowiedzi na pozew kupiła się natomiast tylko na kwestii prowizji uzasadniając obszernie jej charakter i znacznie przy zawieraniu umów kredytu.

Sąd nie podziela stanowiska strony pozwanej, ponieważ dokonana przez nią interpretacja jest interpretacją contra legem. Przepis art.5 pkt 6 ustawy o kredycie konsumenckim jednoznacznie wskazuje, że całkowity koszt kredytu to wszelkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, w szczególności:

- a) odsetki, opłaty, prowizje, podatki i marże jeżeli są znane kredytodawcy oraz
- b) koszty usług dodatkowych, w szczególności ubezpieczeń, w przypadku gdy ich poniesienie jest niezbędne do uzyskania kredytu lub do uzyskania go na oferowanych warunkach, z wyjątkiem kosztów opłat notarialnych ponoszonych przez konsumenta.

Strona pozwana w sposób nieuprawniony, aczkolwiek korzystny dla siebie, eliminuje, w sytuacji spłaty kredytu przed terminem określonym w umowie z całkowitych kosztów kredytu prowizję, choć wykładni art. 49 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim należy dokonywać w oparciu obowiązujące przepisy tej ustawy, w tym zawarty w niej słowik pojęć. Przepis art. 5 pkt 6 ustawy o kredycie konsumenckim jednoznacznie stanowi, że do całkowity koszt kredytu stanowi również prowizja. Gdyby ustawodawca chciał, by prowizja nie podlegała proporcjonalnemu zwrotowi w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu, niewątpliwie w art.49 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim określiliby to w sposób jednoznaczny poprzez jej wyłączenie. Zwrócić należy uwagę, że ustawa o kredycie konsumenckim jest wynikiem implementacji do ustawodawstwa krajowego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG. W jej art.16 postanowiono, iż konsument ma prawo w każdym czasie spłacić w całości lub w części swoje zobowiązania wynikające z umowy o kredyt. W takich przypadkach jest on uprawniony do uzyskania obniżki całkowitego kosztu kredytu, na którą składają się odsetki i koszty przypadające na pozostały okres obowiązywania umowy. Dyrektywa zawiera własną definicję całkowitego kosztu kredytu i brak jej w niej wymienionej prowizji, choć, zdaniem sądu, może ona wchodzić w skład kosztów przypadających na pozostały okres obowiązywania umowy. Dyrektywa określiła minimum kosztów do zwrotu, zaś ustawodawca polski wprowadził wprost do ustawy o kredycie konsumenckim prowizję w art. 5 pkt 6 i odnoszącym się do tego przepisu art. 49 ust. 1.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz.2187 ze zm.) nie zawiera definicji ustawowej prowizji, choć w art.69 i 77 posługuje się terminem prowizja. Stwierdzić stanowczo należy, że z zestawienia przepisów prawa bankowego i ustawy o kredycie konsumenckim nie wynika, by prowizja podlegała innym regułom niż koszty i opłaty wchodzące w skład całkowitego kosztu kredytu. Zwrócić należy uwagę, po pierwsze, że banki pobierają prowizję bądź jednorazowo, bądź rozkładają ją na raty, jak w przypadku obu umów zawartych między stronami niniejszego procesu. Niezależnie od tego w art.49 ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim wskazano, że koszt kredytu ulega obniżeniu o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, chociażby konsument poniósł je przed tą spłatą. Wynika to, zdaniem sądu, z istoty całkowitego kosztu kredytu i składających się na niego należności.

Stanowisko strony pozwanej jest niczym nieuzasadnione i nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa. Strona pozwana powołała się na stanowisko (...) Banków (...), K., choć w istocie dołączyła do odpowiedzi na pozew stanowisko K. Przedsiębiorstw (...), a nie (...) oraz stanowisko (...) L.. Sąd nie uwzględnił tych stanowisk w stanie faktycznym, ponieważ nie dotyczą one stosunku prawnego łączącego strony, lecz stanowiły oparcie dla zaprezentowanej koncepcji strony pozwanej. Sąd natomiast podziela interpretację Rzecznika (...) (...), którzy wskazali,

że w przypadku wcześniejszej spłaty kredytu konsumenckiego kredytodawca powinien proporcjonalnie obniżyć i zwrócić wszystkie koszty takiego kredytu.

Mając powyższe na względzie sąd zasądził dochodzone roszczenie w całości w łącznej kwocie 4 998,55 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.733,57 zł od dnia 9 kwietnia 2015 r. i od kwoty 3.264,98 zł od dnia 11 czerwca 2015 r. na rzecz powódki, skoro wysokość roszczeń z tytułu całkowitych kosztów obu kredytów obliczonych proporcjonalnie, jak również terminy początkowe biegu odsetek nie były przez stronę pozwaną kwestionowane, wszak wskazała, że istota sporu między stronami w zasadzie nie dotyczy okoliczności faktycznych, a jedynie sprowadza się do wykładni art.49 ustawy o kredycie konsumenckim.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art.98 § 1 i 2 k.p.c. zasądzając je od strony pozwanej na rzecz powódki w kwocie równej uiszczonej opłacie sądowej od pozwu 100 zł.